

[FUTERKO *sb n*

Tekst nie oznacza é oraz ó; o jasne.

sg N futerko. ◇ I futerki(e)m. ◇ pl N futerka.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dem. od „futro” ‘wyprawiona skórka zwierzęcia futerkowego’: futerko pod czapkę InwMieszcz 1578 nr 226; giermaczek turecki, muchajerowy, dziki, futerkiem popieliczym podszyty InwMieszcz 1585 nr 271, 1558 nr 77.

KW